

Täysistunto

Torstai 10.9.2020 klo 16.00—17.29

2.2. Suullinen kysymys talouspolitiikan linjasta (Petteri Orpo kok)

Suullinen kysymys SKT 98/2020 vp

Suullinen kyselytunti

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Seuraava kysymys, edustaja Orpo.

Keskustelu

16.29 **Petteri Orpo kok:** Arvoisa herra puhemies! Olin eilen Kuntamarkkinoiden puheenjohtajapaneelissa, ja siellä kaikki viisi hallituspuolueiden puheenjohtajaa ilmoittivat, että hallitusohjelman tavoitetta 75 prosentin työllisyysasteesta ei tulla saavuttamaan — aika merkittävä tieto. Se herättää kysymyksen, että mihin hallituksen talouspolitiikka nojaa. Jos tämä työllisyyden tie on siis hylätty, nojaako se silloin jatkuvaan velkaantumiseen, verojen kiristymiseen vai leikkauksiin?

Meille kokoomukselle edelleen kaikkein parasta olisi työllistymisen tie. Me emme haaveile kuuden tunnin työpäivästä vaan siitä, että jokaisella suomalaisella olisi työpäivä.

Arvoisa valtiovarainministeri Vanhanen, mikä on hallituksen talouspolitiikan linja? Onko se joku näistä kolmesta, vai voisiko se kuitenkin olla se työllistymisen tie ja siis vähintään 75 prosentin työllisyysaste?

16.30 **Valtiovarainministeri Matti Vanhanen** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Jo kevään lopulla, vai oliko se kesän alussa, hallitus joutui toteamaan sen, että tilanteessa, johon olemme ajautuneet, hallituksen tavoite siitä, että vuonna 23 valtiontalous olisi tasapainossa, ei voi toteutua, vaan uusi tavoite asetettiin vuoteen 2030. Sehän pitää jo sisällään sen, että kun sen talouden tasapainottamisen tärkein yksittäinen tekijä oli työllisyysasteen voimakas nousu, niin ei se tällaisessa tilanteessa, jossa talous menee alaspäin, ole toteutumassa.

Talouspolitiikan peruslinja, joka nojaa työhön, talouskasvuun, ei ole mihinkään poistunut, mutta talouskasvun aikaan saamiseksi ja työllisyyden aikaan saamiseksi tietysti pitää ensin hoitaa tämä korona alta pois. Se luo perusedellytyksen sille, että ylipäätään talouskasvun tielle voidaan palata. Hallitus on tekemässä budjettiriihessä niitä rakenteellisia päätöksiä, joilla luodaan edellytyksiä työllisyyden nopeammalle kasvulle.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kiitoksia. — Pyydän nyt niitä edustajia, jotka haluavat esittää lisäkysymyksiä, ilmoittautumaan painamalla V-painiketta ja nousemalla seisomaan.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 110/2020 vp

16.31 **Petteri Orpo kok** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Todellakin tarvitaan niitä työllisyystoimia.

Arvoisa pääministerin sijainen, eilisessä paneelissa te moitiskelitte minua siitä, että olen niin synkkä, että synkistelen. Se on vain sillä tavalla, että tunnelma on pilalla ja synkkä. Se on sitä Kaipolassa. Se on sitä niillä Finnairin työntekijöillä, jotka eivät pääse töihin. Se on sitä kunnissa ja kuntapäätäjillä, kuntien työntekijöillä, jotka ovat huolissaan työpaikoistaan ja kuntien taloudesta. Se on sitä niillä 420 000 ihmisellä, jotka ovat työttömiä tällä hetkellä. Heidän takiaan minä synkistelen ja aion synkistellä ja kysyä, missä ne työllisyystoimet ovat, niin kauan, kunnes me saamme talouden kasvuun ja työpaikkoja.

Korona ei ole syy jättää tekemättä, vaan korona on, hyvä hallitus, syy tehdä vielä enemmän. Arvoisa pääministerin sijainen, onnittelen teitä tehtävästänne ja vastuusta ja kysyn: Muuttuuko hallituksen linja? Aiotteko te ryhtyä tekemään ryhdikkäitä päätöksiä?

16.33 **Tiede- ja kulttuuriministeri Annika Saarikko** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Erittäin hyvä, edustaja Orpo, että otitte puheeksi tämän, että onko politiikan tavoite toivon vai toivottomuuden tie. Meidän päättäjien tehtävä on kyllä juuri tämänkaltaisina synkkinä, poikkeuksellisen sumuisina ja erityisen epävarmoina aikoina luoda teoillamme ja puheillamme myös tulevaisuudenuskoa.

Ennen kaikkea maan hallitusta sopii mitata, aivan oikein, niin tällä kuin kaikilla aiemmillä hallituskausilla hallituksen teoilla. On selvää, että lähipäivinä kohti ensi viikon budjettiriihtä me käytämme kaiken ajan ja osaamisen sen hyväksi, että tämä hallitus on suomalaisen työn ja yrittäjyyden ja sitä kautta suomalaisen hyvinvoinnin hallitus.

Mitä tulee aiemmassakin kysymyksessänne esittämäänne huoleen työllisyysasteesta, syntyy harha, että ikään kuin maan hallitus loisi työpaikkoja. Luulen, että te, edustaja Orpo, tiedätte aivan yhtä hyvin, että suomalaiset yritykset tekevät niitä työpaikkoja, ja meidän tehtävämme tulevaisuususkon lisäksi on luoda toimintaympäristöön vakautta, [Puhemies koputtaa] ennustettavuutta sekä työn teon ja vastaanottamisen kannusteita.

16.34 **Pihla Keto-Huovinen kok** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kriisissä valtion johtamisen täytyy olla iskussa. Hallitus ei ole kuitenkaan kyennyt nimittämään talouden kannalta tärkeimpään tehtävään, valtiovarainministeriön ykkösvirkaan, Hetemäelle seuraajaa. Loppuvuosi mennään sijaisjärjestelyillä, koska poliittinen nimityspalapeli näyttää tätä vaativan. Samaan aikaan useat muut nimitykset ovat menneet tehtäväkohtaisen pätevyyden kannalta erikoiseen suuntaan.

Ministeri Ohisalo, totesitte vuonna 2016, että poliittiset virkanimitykset ovat ongelma. Sisäministeriön kansliapäälliköksi valittiin kuitenkin vihreiden jäsen, jolla ei ole kokemusta turvallisuusviranomaisten töistä. Eilen uutisoitiin, [Puhemies koputtaa] että keskusrikospoliisin päällikön hakukriteereitä muutetaan tavalla...

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Kysymyksen pitäisi liittyä maan talouden hoitoon.

...joka suosii muiden kuin turvallisuustehtävissä pätevoityneiden kokemusta...

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Arvoisa edustaja, kysymyksen pitäisi liittyä maan talouden hoitoon.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 110/2020 vp

Kyllä, tällä on merkitystä, nimenomaan sillä, että hallitus ei kykene nimittämään näihin tärkeisiin tehtäviin henkilöitä. [Puhemies: Sitten kysymys!] — Ministeri Ohisalo, hyvä hallitus, onko tarkoituksenne seuraavaksi nimittää kovan rikollisuuden torjunnan tärkeimpään tehtävään joku muu kuin kovan rikollisuuden torjunnan ammattilainen? Oikeusvaltiossa pitäisi olla itsestäänselvyys, että valinnat tehdään pätevyyden perusteella.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Totean, että tämä kysymys ei nyt liity tähän keskustelunaiheeseen. Mennään seuraavaan.

16.35 **Kalle Jokinen kok** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Hyvä hallitus, puheet eivät riitä. Nyt tarvitaan tekoja. Paikallinen sopiminen on yksi keskeisimpiä keinoja työllisyyden vahvistamiseksi ja nykyistenkin työpaikkojen turvaamiseksi. Työministeri Haataisen valtiosihteerin johtama työryhmä on valmistellut asiaa hallitukselle jo vuoden. Eilen uutisoitiin, että tästäkään hallituksen työstä ei valitettavasti tule tulosta vaan työryhmän työ on lässähtänyt kasaan.

Suomessa on jopa 300 000 palkansaajaa ja noin 50 000 yritystä, jotka eivät saa huonosakaan suhdannetilanteessa sopia omista työehdoistaan ja työkohtaisista joustoista pelastaakseen työpaikkansa ja toimeentulonsa. Tämä vääräys pitää korjata ja sallia paikallinen sopiminen kaikille työntekijöille kaikissa yrityksissä. Työministeri Haatainen, tuottehan te vastuullisena ministerinä, työllisyydestä huolissaan olevana ministerinä, budjettiriiheen esityksen paikallisen sopimisen laajentamisesta, vaikka ay-liike sitä vastustaa?

16.37 **Työministeri Tuula Haatainen** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tämä paikallisen sopimisen kysymys on pitkään ollut tapetilla ja valmisteluissa, ja jo edellisen vaalikauden aikana sitä valmisteltiin, mutta valitettavasti siitä ei valmista tullut. Hallitusohjelmassa on todettu, että paikallista sopimista tullaan lisäämään, mutta niin, että se perustuu keskinäiseen luottamukseen ja siihen, että se on myös tehty näiden työ- ja virkaehtosopimusten kautta, ja tulen tätä työtä edelleen jatkamaan. Tiedämme, että tässä on erilaisia intressiristiriitoja ja erilaisia näkemyksiä eri osapuolilla, ja se on päivänselvää, tämä ei ole mihinkään tästä kadonnut, mutta siitä huolimatta, että näitä ristiriitoja on, olen edelleenkin toiveikas, että voimme tässä asiassa edetä ja löydämme ratkaisun. Meillähän on olemassa muun muassa teknologiateollisuudesta esimerkkejä siitä, että paikallista sopimista voidaan hyvinkin tehdä, [Puhemies koputtaa] ja tämän asian eteenpäin viemiseksi teen kaikkeni.

16.38 **Mari Rantanen ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kuten tässä kuultiin, niin hallitus on luopunut työllisyystavoitteestaan, mutta sen sijaan menoista te ette ole luopuneet. En ole kuullut yhtään sellaista puheenvuoroa, jossa hallitus olisi todennut, että tiettyjä menoja ei nyt voida lisätä, muun muassa kunnille. Juuri äsken todistitte, että teidän hallituksenne on suomalaisen työn ja yrittäjyyden hallitus. Tällä hallitusohjelmalla, jonka te olette tehneet, te ette voi olla tämän tyyppinen hallitus, joten kysynkin: aiotteko avata hallitusohjelman tässä talouskriisissä siten, että se tukee suomalaista työtä ja yrittäjyyttä?

16.39 **Tiede- ja kulttuuriministeri Annika Saarikko** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Mitä tulee talouspolitiikan linjaan ja siihen päätöksentekoon, joka hallituksella on edessä budjettiriihessä, politiikan taidon yksi tärkeä osa-alue on se, että sitä tehdään

Pöytäkirjan asiakohta PTK 110/2020 vp

kulloisessakin ajassa. Joudun kysymään teiltä, retorisesti vähintäänkin, olisitteko toimineet toisin näinä kriisikuukausina globaalin pandemian aikana suhteessa esimerkiksi siihen elvyttävään politiikkaan, jota olemme tehneet ja pitäneet Suomen talouden pyöriä pyörimässä ja jolla tavalla aiomme myös jatkaa pelastaaksemme suomalaisen työn, tukeaksemme suomalaista yrittäjyyttä [Ville Tavio: Italian!] ja myös vahvistaaksemme suomalaisten hyvinvointia tästä eteenpäin.

Se on selvää, että tilannekuva on muuttunut, eikä Suomen kannata luopua pitkäjänteisesti korkean työllisyysasteen tavoitteesta, siis vähintäänkin 75:stä. Toivon, että täällä on kansanedustajia, jotka tavoittelevat sitä vielä korkeammalle, mutta maailmantalouden realiteeteille ei hyväkään hallitus voi mitään, ja siksi ajassa tehtävä politiikka tarkoittaa tilanearvion tarkistamista. [Puhemies koputtaa] Mutta ei, uusien työpaikkojen luomisen tavoitteesta ei kukaan ole tinkinyt.

16.40 Terhi Koulumies kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Olen huolissani siitä, että suomalaiset kansalaiset ja työntekijät ovat tässä korona-aikana jakautuneet kahteenkin eri leiriin. On niitä, joilla on turvattu, hyvä työmarkkina-asema, ja sitten on niitä, jotka ovat kärsineet tästä kriisistä enemmän, varsinkin nuoret ja keikkatyötä, tuntityötä tekevät työntekijät. Tuntuu siltä, että heillä on nyt aika synkkä näkemys tulevaisuudesta. He kokevat, että he ovat syrjäytymässä työelämästä, heillä on toimeentulo-ongelmia ja kaiken lisäksi, kun ajattelee tulevaisuutta, niin nämä hallituksen toimet, menojen lisääminen ja Suomen velkaantuminen, tulevat aika rankasti koskettamaan juuri tätä väestöryhmää tulevaisuudessa. Olen saanut tällaista palautetta, että he kokevat, että onko heillä Suomessa tulevaisuutta. Heillä ei ole työtä, ei ole työnäkymiä tulevaisuudessa ja heillä tulee olemaan tosi korkea veroaste tämän kaiken rahoittajina. [Puhemies: Kysymys!] Haluaisin tietää, mitä te konkreettisesti olette siellä hallituksessa tehneet ja suunnitelleet tämän väestöryhmän aseman parantamiseksi.

16.41 Opetusministeri Li Andersson (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tässä edustaja nosti esille erityisesti nuorten aseman työmarkkinoilla ja nuorten työllistymisen. Haluan painottaa, että osa niistä menolisäyksistä, mitä tämä hallitus tekee, on nimenomaan investointeja nuorten koulutukseen ja sitä kautta myöskin nuorten työllistymisedellytysten parantamiseen ja nuorten tulevaisuudenuskoon.

Kiinnitin huomiota siihen, että täällä todettiin, että korona ei ole syy jättää tekemättä — en voisi olla enempää samaa mieltä. Yksi keskeinen uudistus, mikä ollaan viemässä eteenpäin, on esimerkiksi oppivelvollisuuden laajentaminen, jolla nimenomaan vahvistetaan nuorten koulutustasoa ja sitä kautta myöskin parannetaan nuorten työmarkkinaedellytyksiä. Vahva panostus, vahva investointi nuorten tulevaisuuteen, ja siitä pidetään kiinni koronasta huolimatta.

16.42 Ville Vähämäki ps (vastauspuheenvuoro): Kunnioitettu puhemies! Kyllä se niin on, että tällaisina aikoina työllisyyden ja talouspolitiikan linjan yhteensovittaminen on hyvin hankalaa, etenkin kun huomataan se, että valtio on velkaantunut huomattavasti tämän taudin hoidon kanssa ja meillä on se liikkumatila kaventunut kaiken aikaa.

Pohdin vain sitä, voisimmeko me, kun tulevan vuoden budjettia valmistellaan, joka momentin osalta pohtia se työllisyysvaikutus, lisätä se sinne budjettiin, laskea se sieltä auki.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 110/2020 vp

Sen avulla kansanedustajat saisivat näkemyksen siitä, miten kukin momentti voi vaikuttaa työllisyyteen.

Sitten, jos ajatellaan, että meidän pitäisi saada Suomeen investointeja, niin voisiko olla tällainen väliaikainen vapaa poisto-oikeus? Voitaisiinko sitä pohtia? Ja työntekijäpuolelle täytyisi saada myöskin jotakin, joten siellä saattaisi olla työtulovähennyksen nosto yksi hyvä toimenpide-ehdotus. Voisiko näitä pohtia budjettineuvotteluissa?

16.43 Valtiovarainministeri Matti Vanhanen (vastauspuheenvuoro): Puhemies! Kysymyksen näkökulma oli aivan oikea. Poisto-oikeuden osalla hallitus on jo tehnyt esityksiä ja vahvistanut sitä ja luo sillä edellytyksiä investointien vauhdittamiseksi.

Budjetti kokonaisuudessaan — siitä voidaan keskustella, kuinka paljon se työllisyyttä lisää, kuinka paljon se, kun se rahoitetaan veroilla, sitä kautta myös rajoittaa kansalaisten toimintaa. Mutta kokonaisuudessaan me uskomme siihen Suomessa, että kun me olemme hyvinvointiyhteiskunta, jossa julkisella sektorilla on valtavan suuri rooli koulutuksesta huolehtimisesta, terveydenhoidosta huolehtimisesta, hyvästä hallinnosta huolehtimisesta, niin tämä luo yhteiskuntaan sellaiset talouden, myös yksityisen talouden, toimintaedellytykset, että se loppuvaikutukseltaan on työllisyyden ja talouskehityksen kannalta myönteinen. Tämä on [Puhemies koputtaa] tämän järjestelmän, voi sanoa, konseptiratkaisu, joka on tehty jo vuosikymmeniä sitten, ja koko ajan sitä pitää kehittää.

16.45 Jenni Pitko vihr (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tämän hallituksen tärkeimpiä tehtäviä on todellakin luoda uusia työpaikkoja Suomeen ja auttaa yhä enemmän ihmisiä nousemaan työelämään. Tässä keskustelussa on tärkeää muistaa se, että se, miten ihmisillä menee, heijastuu suoraan siihen, miten meidän taloudellamme menee. Aivan liian moni nykyään väsy työelämään, aivan liian moni joutuu sairauslomalle mielenterveysyiden vuoksi. 60 000 ihmistä — se on luku, mitä hallitus tavoittelee päätösperäisiä työpaikkoja, mutta se on myös luku ihmisistä, jotka ovat tällä hetkellä työkyvyttömyyseläkkeellä mielenterveysongelmien vuoksi. Me säästysimme suurelta inhimilliseltä murheelta ja suurelta kansantaloudelliselta taakalta, mikäli me pystyisimme auttamaan ihmisiä jaksamaan elämässä, jaksamaan työelämässä. Kysynkin hallitukselta: voisimmeko me ottaa työllisyystoimien kärkeen työllisyys- ja talouspolitiikkaan ihmisten jaksamisen ja mielenterveyden?

16.46 Sosiaali- ja terveysministeri Aino-Kaisa Pekonen (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kiitos tästä erittäin tärkeästä kysymyksestä. Tämä on erittäin ajankohtainen kysymys, sillä itse asiassa ensimmäistä kertaa viime vuonna mielenterveysongelmat olivat suurin syy, minkä takia ihmiset jäivät ennen aikaisesti pois työelämästä eläkkeelle tai muuten. Aikaisemmin ne ovat olleet tuki- ja liikuntaelinsairauksia.

Meillä on hallituksessa työhyvinvoinnin kehittämisohjelma, ja sen lisäksi olemme myöskin lisäämässä toimia osatyökykyisten henkilöiden tukemiseen, koska ajattelemme, että nimenomaan se on tärkeätä, että kun ihminen väsy työssä, uupuu työssä, tulee mielenterveyden pulmia, niin ratkaisu ei välttämättä ole se, että ihminen syrjäytetään täysin pois työelämästä vaan että hänet pidetään mukana työelämässä, edes sitten osittain.

Pidän erittäin tärkeänä sitä, että kun hallituksessa seuraamme erilaisia mittareita, niin myös työhyvinvointi, työssäjaksaminen ovat niitä mittareita, joilla esimerkiksi työllisyyttä

Pöytäkirjan asiakohta PTK 110/2020 vp

mitataan, koska meillä ei ole tässä tilanteessa varaa päästää työelämästä pois yhtään ihmistä.

16.47 **Jussi Halla-aho ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Hyvinvoinnin ensimmäinen edellytys on se, että yhteiskuntaan syntyy uutta, tuottavaa työtä. Mikään työmarkkinauudistus tai sosiaaliturvauudistus ei auta, jos tämä edellytys ei täyty. Avainasemassa on Suomen talouden kivijalka eli vientiteollisuus, jolla ei tällä hetkellä mene kovin vahvasti. Palvelualojen työllisyyden kannalta taas on keskeistä, että tavallisilla ihmisillä on ostovoimaa. Kysyisin: Parantavatko hallitusohjelman poikkeuksellisen kunnianhimoiset hiilineutraalisuustavoitteet näitä teollisuuden kilpailuedellytyksiä? Millä tavoin hallitus aikoo edistää sitä, että asumis- ja liikkumiskulut laskisivat, jolloin tavallisille ihmisille jäisi enemmän tuloistaan käteen ja tämä lisäisi myös työn vastaanottamisen kannustavuutta?

16.48 **Tiede- ja kulttuuriministeri Annika Saarikko** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Jaamme, edustaja Halla-aho, tismalleen saman tilannekuvan siitä, että suomalaisen hyvinvoinnin pohja on työn tekeminen ja sitä kautta tietysti myös työllistäminen: se, että on työnantajia, jotka tarjoavat työtä — ei yksin julkinen sektori siis. Kuvailitte ikään kuin — ainakin jos oikein ymmärsin — Suomen kunnianhimoista ilmastopolitiikkaa kenties ongelmaksi suomalaisten työelämälle, työllistymiselle ja sitä kautta kansantaloudelle. Minun ymmärtääkseni suomalainen teollisuus on ymmärtänyt poikkeuksellisen hyvin yhteiskuntavastuunsa ja on hyvin aloitteellinen ja myönteinen siinä, että haluaa muuttaa omaa teollisuuden tuotantotapaansa ympäristöllisesti kestävämpään suuntaan. Mutta asialla on myös toinen puoli, joka on minusta innostava ja varsin kiinnostava: Suomessa on poikkeuksellisen korkeatasoista osaamista hyvän koulutuksen ja tutkimuksen ja kehityksen johdosta, niin että me voisimme olla itse asiassa paljon kokoamme suurempi ratkaisija globaaleissa ilmastokysymyksissä. Ja mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa osaamisemme viemistä maihin, jotka ovat [Puhemies koputtaa] todellisia ilmastonmuutoksen ratkaisijoita, kuten Kiina, ja tämän myötä [Puhemies: Aika!] se tarkoittaa Suomeen myös työtä ja yrittäjyyttä.

Ensimmäinen varapuhemies Antti Rinne: Myönnän vielä kaksi kysymystä tähän kysymykseen.

16.49 **Antti Lindtman sd** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Työllisyys on tämän hallituksen kivijalka, ja väitän, että iso osa niistä päätöksistä, jotka hallitus on viimeisen puolen vuoden aikana tehnyt, liittyy nimenomaan työpaikkojen pelastamiseen ja työllisyyteen. Esimerkkinä tästä on kuntatalous, ja olen itse tyytyväinen, että nyt myös kokoomuksen puheenjohtaja Orpo on siihen herännyt. Silloin kun hallitus viime keväänä tuki kuntien taloutta, Orpo totesi, että tämä on vastuuton rahalinko. Mutta se oli aivan välttämätöntä, kuntien resurssien turvaaminen oli välttämätöntä myös työllisyyden kannalta, jotta yrityksillä ja kuluttajilla säilyy luottamus siihen, että korona pidetään hallussa. Lomautusten joustavoittaminen, yritysten maksujen alentaminen ja ennen kaikkea nyt se, että taloutta tuetaan ja elvytetään — mennään nimenomaan työllisyys edellä. Mutta sen lisäksi tarvitaan nyt myös täsmätoimia, jotta tämä 30 000 laskennallisen työpaikan tavoite saadaan täyteen.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 110/2020 vp

Katse kannustinloukkuihin, ja siellä, arvoisa puhemies, nostaisin yhden esiin: päivähoitomaksut. [Puhemies koputtaa] Se on erityisesti isoissa kaupungeissa. [Puhemies: Aika! Kysymys!] Sopiiko pääministerin sijaiselle, että päivähoitomaksuja tarkistetaan alaspäin?

16.51 Tiede- ja kulttuuriministeri Annika Saarikko (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Miten mukavaa, että voimme hallituksena juuri tämän tyyppisistä kysymyksistä lähipäivinä yhdessä neuvotella: mistä löytyvät parhaat tavat löytää suomalaisille kannustavuutta vastaanottaa työ. Ja erityisenä yhteisenä hallituksen tärkeänä liimana on nimenomaan myös suomalaisten lapsiperheiden arki ja taloudellinen toimeentulo, johon myös kysyjä varmasti osaltaan viittasi.

Mitä tulee siis koronaan ja talouteen, niin rohkenen väittää, että koronan hyvä hoito on tällä hetkellä parasta suomalaista talouspolitiikkaa. Ei ole sattumaa, että hallitus on erittäin kunnianhimoisesti ja määrätietoisesti halunnut olla vahvistamassa esimerkiksi testaamisen määrää ja jonojen purkamista, jotta suomalainen työelämä ei pysähdy, jotta yhä useampi säilyisi terveenä ja sitä kautta talouden pyörät pyörimässä.

Mitä tulee yksittäisiin keinoihin, juuri vastaavan kaltainen toimi, varhaiskasvatustuksumaksujen alentaminen, tehtiin viime vaalikaudella. Sen myötä muistaakseni liki 7 000 perhettä päätyi niin kutsuttuun nollamaksuluokkaan, maksuttoman varhaiskasvatuksen piiriin, ja ainakin sillä päätöksellä aikanaan [Puhemies koputtaa] oli kyllä positiivisia työllisyysvaikutuksia, [Puhemies: Aika!] joten siltä osin ei hullumpi idea.

16.52 Petteri Orpo kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Arvoisa pääministerin sijainen! Oikeastaan korukielen, kauniiden sanojen sijaan tarvitaan konkretiaa ja tekoja.

Luen lainauksen eilisestä Kalevasta: ”Hallitus ei ole vielä tehnyt yhtään vaikuttavaa työllisyystointia, ainoastaan perunut tehtyjä. Budjettiriihi on vedenjakaja, jossa suunnan täytyy muuttua. Työllisyystoimien pohjaksi sopii valtiovarainministeriössä laadittu työllisyyspaketti, jonka arvioidaan kasvattavan työllisyyttä noin 60 000 hengellä. Paketti on kunnianhimoisen kokonaisuus, mutta pikemminkin minimi kuin maksimi.” Hyvät, arvoisat ministerit, tämä ei ollut kokoomuksen puoluekokouksesta, tämän on kirjoittanut entinen pääministeri Juha Sipilä. Viisaita sanoja. 60 000 on hyvä alku. Nyt ei riitä se, että te puhutte luovanne näkymän 30 000 työpaikkaan. Arvoisa pääministerin sijainen, allekirjoitatko te edeltäjänne viisaat sanat?

16.53 Tiede- ja kulttuuriministeri Annika Saarikko (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kyllä me olemme siitä ihan samaa mieltä, että Suomi voi nousta tästä vakavasta kriisistä, jonka tilannekuva on edelleen siltä osin epäselvä, että me emme voi kertoa kansalaisille tai käydä tässä salissa keskustelua siitä, milloin se loppuu. Yhteinen tilannekuva on siitä, että työ on paras lääke.

Vielä senkin lisäksi, päätösperustaisten työpaikkojen, joihin siis hallitus on sitoutunut, esittävänsä niille vankan pohjan budjettiriihen myötä 30 000:n osalta ja jatkaa sen jälkeen uralla, jonka mainitsitte edustaja Sipilän kirjoittaneen, siitä huolimatta toistan yhä äskeisen viestini: Käsitykseni mukaan juuri nyt, näinä viikkoina ja lähikuukausina, sittenkin tärkeintä talouspolitiikkaa on luoda riittävän vakaa toimintaympäristö yrityksille, kyllä, tehdä päätökset pohjasta päätösperustaisille työpaikoille ja vielä näitäkin enemmän estää koronan toinen aalto, joka on meidän taloudellemme pahinta myrkkyä, mitä olla ja saattaa.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 110/2020 vp

Siksi testaaminen, siksi vastuullinen yhteinen käytös, siksi rajoitustoimenpiteet, [Puhe-
mies koputtaa] jos sellaisia tarvitaan — ne ovat kaiken a ja o, jotta Suomen talous voi pe-
lastua.

Kysymyksen käsittely päättyi.